

Do dílen se hendikepovaní těší na práci i kamarády

Klientům Sociálně terapeutických dílen Miriam v Králíkách teď usnadňuje práci nový šicí stroj, který jim mohla z výtěžku letošní Tříkrálové sbírky pořídit orlicko-ústecká Charita. Originální tašky anebo ekologické látkové obaly zvládne ušít i devětadvacetiletý Filip, který taky rád tvoří v dřevařské dílně a vypomáhá v obchodě. Je to pro něho moc důležité a našel si tu i nové přátele.

S nadšením jde všechno líp

„Baví mě to ve všech dílnách. Ze dřeva děláme třeba domečky. Mám radost, že se lidem líbí. Jezdíme spolu i na výlety,“ rozpovídal se Filip, kterého jsme ten den zastihli ve výtvarné dílně. Zrovna se vyráběly potisky na tašky a polštáře. Filip nám se zaujetím a úsměvem předvedl, jak na to. Zručnost prokázal i při šití a v podstatě každý výrobek dal hned na první dobrou.

„Jak vidíte, nový šicí stroj overlock látku rovnou ořezává i začíštíje. Je to pro nás velké zjednodušení práce,“ chválila nového pomocníka v dílně asistentka paní Marie.

Zázraky se dějí

„Filip se rád učí něco nového. Vždycky se do dílen moc těší. Našel si tady i kamarády a je opravdu šťastnej,“ řekla nám jeho maminka Věra Krsková. „Život se nám hodně zlepšil. Víme, že je o Filipa postaráno, chodí sem jako do práce a jsou tu jedna rodina. Manžel se tak dokonce mohl po letech vrátit do školy ke své učitelské profesi,“ svěřila se paní Věra.

◀ Díky Tříkrálové sbírce si mohli v dílnách Miriam v Králíkách pořídit nový šicí stroj, na kterém hendikepovaní klienti šijí originální dárkové předměty. Foto: Jana Karasová

A právě manželé Krskovi před dvěma lety vdechli život v pohraničí tolik ojedinelému projektu Sociálně terapeutických dílen Miriam. Prostory poskytlo město Králíky a pomohla Charita.

Pokroky jsou znát

Dílny Miriam už navštěvuje téměř desítky dospělých s mentálním nebo tělesným postižením. Hendikepovaní tu společně tvoří, učí se běžným návykům a také větší samostatnosti. „Naše hlavní poslání je rozvoj pracovních dovedností klientů, ale po obědě si spolu i zazpíváme, hrajeme hry nebo jdeme na procházku,“ informovala nás vedoucí dílen Mgr. Miroslava Kopecká.

„Taková služba v regionu chyběla a hendikepovaní ze speciální školy neměli kam jít. Dneska najdou uplatnění u nás. U klientů vidíme opravdu velký posun, když chodí do dílen. Jejich svět nás může i obohatit, třeba tím, jak jsou přirození a upřímní,“ podělila se o své poznatky z praxe paní vedoucí.

Vyrobeno s láskou

Pokroky byly znát i u Petra a Dana, kteří v dřevařské dílně právě vyřezávali anděly z překližky. Také tady si hendikepovaní procvičují manuální zručnost a cit pro práci se dřevem. Nejdříve vyříznout tělo, pak křídla, ještě obrousit do hladka, na dekorovat a je hotovo. >>>

(Výrobky z dílen Miriam se prodávají v terapeutickém obchůdku, kde vypomáhají i klienti. Foto: Jana Karasová

>>> *Pokračování ze strany 31*

Výrobky z dílen se pak prodávají v terapeutickém obchůdku anebo na jarmarcích. Hendikepovaní se učí komunikovat se zákazníky a také pracovat s penězi za pomoci asistentky. Takže pokud právě sháníte originální dárek vyrobený s láskou, jak se píše na visačkách, určitě se zastavte. Otevřeno mají vždy v pondělí a v úterý dopoledne. Uděláte radost sobě i druhým, stejně jako tříkráloví dárci. Děkujeme Vám!

Více také na www.uo.charita.cz.

Jana Karasová)

(KALENDÁŘ NA PROSINEC

Vysoké Mýto

■ 16. 11. 2018 – 15. 1. 2019 Svět indických dětí

Kostel sv. Vavřince. Výstava fotografií z projektu Adopce na dálku Diecézní charity HK v Indii.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

(VZDĚLÁVÁNÍ

■ Kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách

leden–květen 2019 (výuka 1× za 14 dní vždy v pá a so)

Kurz je určen pro všechny pracovníky v sociálních službách. Cílem je komplexní rozšíření znalostí, dovedností a schopností v oblasti sociální práce, péče a pomoci. Je sestaven dle požadavků zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách včetně kvalifikace pracovníků.

Pořádá Háčko Červený Kostelec.

Info a přihlášky <http://hacko.ochck.cz/vzdelavani>.

(AKTUALITY

Letos obdržela Cenu Charity sestra Dagmar, zakladatelka Klubu Střelka

Praha: Charita má mnoho tváří. Jsou to nejen tváře klientů, ale také osmi tisíc zaměstnanců. Patří mezi ně lidé různého vzdělání i schopností, které ovšem spojuje obětavost a zápal pro charitní dílo. Charita se snaží jejich přínos každoročně ocenit tím, že vybrané zástupce nominuje na Cenu Charity. Letos ji obdrželo devět zaměstnanců ze všech diecézí.

Za královéhradeckou diecézi byla letos oceněna paní Kateřina Litošová (sestra Dagmar) z Farní charity Dvůr Králové nad Labem, dlouholetá a obětavá vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež, pedagožka a také psychoterapeutka. Sestra Dagmar je členkou Kongregace sester matky Božího milosrdenství. V Charitě působí 11 let. Díky její iniciativě vznikl Klub Střelka – Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, které vedou rizikový způsob života a jsou ohroženy sociálním vyloučením. Sestra Dagmar má výjimečné dary pro vedení pracovního týmu, zejména díky své trpělivosti a skromnosti. Její terapeutická práce v Klubu Střelka změnila mnohým mladým lidem život.

Ceny byly udíleny v úvodu benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha, který se uskutečnil pod patronací pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky 31. října v pražském Obecním domě. „*Jde vesměs o dlouhodobé pracovníky z místních Charit, doslova ‚lidé na svém místě‘, kteří jsou pro ostatní skutečným vzorem,*“ uvedl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo, který poděkoval oceněným a vyzdvihl význam Ceny i jejich nezištné, obětavé práce, spojené často s velkým osobním nasazením. Ocenění předával přítomným vedle ředitele Lukáše Curyla

(Gratulujeme sestře Dagmar k ocenění za obětavou práci v Charitě. Cenu převzala z rukou ředitele Charity ČR a také biskupa Pavla Posáda, prezidenta organizace (na snímku). Foto: Lubomír Kotek

také prezident organizace biskup Pavel Posád a zástupci partnerských organizací Nadace České spořitelny Dagmar Sladká a společnosti T-Mobile Boris Kučera.

Gratulujeme sestře Dagmar i dalším oceněným a děkujeme!

Více také na www.charita.cz)

Nadace Olgy Havlové podpořila Hospic Anežky České

Červený Kostelec: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové podpořil Hospic Anežky České částkou 49 000 Kč, za které byly pořízeny antidekubitní matrace pro pacienty. Matrace slouží jako preventivní faktor před vznikem bolestivých proleženin, jejichž vznik hrozí především u pacientů, kteří tráví většinu dne na lůžku. Proleženiny bývají velmi bolestivé a snaha předcházet jim patří k nedílné součásti principů hospicové paliativní péče zaměřené na mírnění bolesti a poskytnutí co nejdůstojnějších podmínek pacientů.

Za pacienty Hospice Anežky České velmi děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové.

Více také na www.hospic.cz.

Z Oblastní charity Červený Kostelec)

Přes poznání odlišného si jsme blíží, ukázalo hradecké Setkání národů

Hradec Králové: Letošní Setkání národů potvrdilo, že přes poznání odlišného si lidé různých kultur dokáží více porozumět. Svou národní hudbu, tanec, umění i kuchyni na festivale v hradeckém Adalbertinu v úterý 13. listopadu představily téměř tři desítky zemí. Návštěvníci ocenili především možnost bezprostředního setkání s cizinci, kteří žijí mezi námi, a také jejich bohatou prezentací. Akci už pošesté uspořádalo Integroční centrum pro cizince hradecké Diecézní charity s partnery a záštitu opět převzal primátor města Hradec Králové.

„Všichni cizinci byli moc vděční za příležitost prezentovat svou kulturu. Setkání národů každým rokem ukazuje, že právě hudba, tanec, umění i kuchyně jsou takovým univerzálním jazykem. Odbourávají často zbytečné předsudky a usnadňují vzájemnou komunikaci,“ říká Ing. Jan Kočí, vedoucí Integročního centra pro cizince Diecézní charity Hradec Králové. Svou zemi na festivalu představili zejména cizinci a uprchlíci z Královéhradeckého kraje, kterým Diecézní charita pomáhá s integrací do naší společnosti, a také zahraniční studenti Filozofické fakulty UHK.

„Jsme rádi, že se tady můžeme seznámit s cizinci a nemusíme se přitom vůbec bát. Nejvíce se nám líbila nabídka všech těch států – jídlo, písničky a tance, co pro nás měli připravený. Je vidět, že si s tím opravdu dali práci,“ podělili se o své dojmy z festivalu kluci

(Na Setkání národů se školáci učili také indiánský tanec a pozdravy pod vedením skupiny Chayag z Ekvádoru. Foto: Pavel Vondřejc)

a holky ze ZŠ Bezručova. V dopoledním programu pro školy si žáci pod vedením svých průvodců z různých kontinentů vyzkoušeli africký, ruský, arabský a indiánský lidový tanec. Symbolem propojení všech kontinentů byly živé obrazce, které potom žáci společně vytvořili za doprovodu francouzského šansonu a Smetanovy Vltavy. Pomyslnou cestu kolem světa uzavřela písnička Nebe na zemi od Voskovce a Wericha, kterou si všichni – Češi i cizinci – připomněli sté výročí naší republiky.

Na podvečerním koncertu si publikum nejvíce získala indiánská skupina Chayag z Ekvádoru, spontánní africký hudebník Camara z Guineje, kubánský tanečník Gerandy nebo mladé tanečnice Nataly a Naya ze Sýrie. Velký zájem projevilí návštěvníci také o workshop, na kterém si mohli s rodilým indiánem vyrobit amulet lapač snů. Obdivovali rovněž národní kostýmy latinskoamerických, asijských a afrických zemí, ukrajinské, ruské i české kroje. Z národních pokrmů jim chutnaly například výtečný bulharský tarator, bolívijská arašidová polévka, vietnamské závitky, ukrajinský boršč, africká káva a další exotické pokrmy. Festival doprovodila také výstava příběhů z africké osady Mayukwayukwa v Zambii, kde pomáhá i Charita ČR. Své výtvarné práce představili cizinci z Pobytového střediska MVČR v Kostelci nad Orlicí a syrský malíř Fahed.

Festival uspořádalo Integroční centrum pro cizince Diecézní charity HK ve spolupráci se Statutárním městem Hradec Králové, Královéhradeckým krajem, Filozofickou fakultou UHK, Ministerstvem vnitra ČR, SUZ MV ČR – PoS Kostelec n. O., KURO HK, MKI Klíč a Regionálním ukrajinským spolkem ve VČ. Více také na www.cizincihradec.cz.

Projekt Integroční centrum pro cizince AMIF/10/02 je financován v rámci národního programu Azylového, migračního a integračního fondu a rozpočtu Ministerstva vnitra ČR.

Jana Karasová)

Tříkrálová sbírka pomáhá také chudým Indům k univerzitnímu vzdělání

Vysoká inteligence a vynikající studijní výsledky často nestačí k tomu, aby se člověk dostal na vysokou školu. Mladí uchazeči potřebují také dobré rodinné zázemí, motivaci a v neposlední řadě i peníze. Pro nadané Indy ze sociálně slabých rodin proto bývá univerzitní vzdělání nesplnitelným snem.

V některých případech se daří proměnit sen v realitu. Osm indických studentů a studentek nastoupilo v akademickém roce 2017–18 do 1. ročníku vysokoškolského studia díky novému projektu Univerzita. Tři z nich studují učitelství, další dvě ošetřovatelství a zbývající tři farmacii, strojní inženýrství a architekturu. Tento projekt realizuje Diecézní charita Hradec Králové v oblasti Belgaum ve spolupráci s místním biskupem. Potřebné finanční prostředky získala Charita z Tříkrálové sbírky.

„Užívám si každou minutu svého studia,“ svěruje se budoucí zdravotní sestra Nikita Pinto. *„Když se během svých praxí setkávám s pacienty, velmi si považuji toho, že jsem sama zdravá. Snažím se většinu svého času trávit s pacienty a pečovat o ně. Získané vědomosti mohu využít také u nás doma. Kdykoliv někdo z mé rodiny onemocní, dokážu se o něj dobře postarat.“*

Další z podporovaných je studentka farmacie Jessica Sequeira, která první ročník zakončila s vyznamenáním. *„Jsem nesmírně vděčná, že se mohu dále vzdělávat. Naučila jsem se mnoho věcí o lidském těle a o klinických podmínkách. Jsem ráda, že máme praktické hodiny přímo v nemocnici,“* říká Jessica. *„Až dokončím své šestileté studium, chtěla bych být inspektorkou v oblasti zdravotnictví a dohlížet na bezpečí pacientů.“*

Indický student Subhani, který je zapojený do projektu Univerzita, chce být dobrým učitelem. Foto: archiv Adopce na dálku DCh HK

Hned tři studenti zapojení do projektu Univerzita nastoupili na učitelství. Jedním z nich je Subhani Vardi. *„Chtěl bych být dobrým učitelem. Je to podle mne to nejlepší povolání,“* nenechává Subhani nikoho na pochybách, jaký je hlavní cíl jeho studia. *„Tato profese pomáhá rozvíjet celou naši společnost. Jako učitel mohu předávat dětem morální hodnoty, aby byly dobrými občany Indie.“*

Projekt hradecké Diecézní charity pomáhá mladým Indům, aby mohli naplno využít svůj potenciál. To jim v budoucnu umožní vykonávat kvalifikovanou práci, což bude mít velký přínos pro celou indickou společnost – nejen v oblasti školství a zdravotnictví. Projekt Univerzita bude pokračovat i v následujících letech a podpoří další sociálně znevýhodněné mladé lidi. V akademickém roce 2018–2019 je do projektu zapojeno již 19 studentů a studentek.

Vojtěch Homolka)

SPOLU Na Sioně

Ne jednou jsme Vás seznamovali s naší činností, ale tentokrát bychom Vám chtěli přiblížit, co naše služba dětem přináší – představujeme Vám Adama a Evu. *„Jmenuji se Adam, je mi 13 let, chodím na základku. Učení mě moc nebaví, ale jde to. Mám asistentku, která mně tolik nevdává, ale spolužáci se na mě divně koukají. Bez ní bych těžko zvládal soustředit se na to, co se děje ve škole. Někdy ani vlastně nerozumím tomu, co se děje. Dřív jsem přemýšlel, proč se se mnou nikdo nebaví, když dělám a říkám stejné věci jako spolužáci. Teď už se o to ani nesnažím, stejně by se mi jen smáli. Raději si vezmu mobil a hraju si nějakou hru s virtuálním kamarádem.“* Eva chodí do jiné základní školy, ale to co prožívá Adam, prožívá podobně i Eva, jen to nedává tolik znát.

Oba stojí o kamarády, přijetí, ocenění, úspěch, společné zážitky, ale ne vždy mají takové dovednosti, které by jim to umožňovaly. Proto se tyto dovednosti, které jsou jiným dány od přírody, musí učit. Není to pro ně jednoduché. Naše služba právě těmto dětem poskytuje prostor, kde mohou sdílet své zkušenosti, kde se jim dostane pochopení a povzbuzení. Dětem nabízí pravidelné setkávání, při kterém sdílejí negativní i pozitivní zážitky, učí se rozumět svým pocitům, ale i pocitům druhých, učí se s nimi zacházet. Nacvičují konkrétní situace, ve kterých si neví rady, také se učí respektovat dohodnutá pravidla, hrají si spolu, povídají. Vzájemně si poskytujeme zpětnou vazbu na to, jak působíme na druhé svým vzhledem, chováním, slovem a co můžeme změnit.

Moc děkujeme našim asistentům, kteří se zapojují do některých našich aktivit. Jejich ochota, vstřícnost, snaha, nápady, motivace dětí, povzbudivá slova a úsměv jsou to, co dětem pomáhá. Jsou dětem nejen pomocníky, ale i kamarády. Děkujeme i městu Kutná Hora, které nás dlouhodobě finančně podporuje. Více o naší činnosti: <https://www.strediskonasione.cz>.

Monika Šotová a Irena Řezníčková-Šenkapounová)